

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la admiterea demersului Curții de Apel Sud privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Sud la o altă instanță de judecată egală în grad,
în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Serghei Gubenco împotriva Curții de Apel Sud, terții Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Finanțelor privind obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată,

*(Dosarul nr. 2ac-233/25
PIGD 2-24086061-01-2ac-15072025)*

Motivele invocate în solicitarea de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad se încadrează în temeiurile de drept prevăzute de art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

10 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților demersul Curții de Apel Sud privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Sud la o altă instanță de judecată egală în grad,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 18 iunie 2024 Serghei Gubenco a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Curții de Apel Comrat privind obligarea emiterii actului administrativ favorabil în vederea achitării a 0,3% pentru fiecare zi de întârziere din data de 13 ianuarie 2021-20 mai 2024 din suma neachitată 1 676 231,53 lei reclamantului în sumă totală de 4 108 439,73 lei, încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea din 02 aprilie 2025 a Judecătoriei Cimișlia s-a admis parțial acțiunea s-a obligat Curtea de Apel Sud la emiterea actului administrativ favorabil în privința lui Serghei Gubenco în vederea achitării a 0,3% din suma salarială neachitată 1676231,53 lei pentru fiecare zi de întârziere din data de 29 decembrie 2023 până la 20 mai 2024 pentru o perioada de 74 zile lucrătoare în mărime de 372 123,06 lei, s-a încasat din contul Curții de Apel Sud suma în mărime de 200,00 lei pentru plata taxei de timbru la depunerea acțiunii.

3. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel de către Serghei Gubenco, de către Consiliul Superior al Magistraturii, de către Curtea de Apel Sud și de către Ministerul Finanțelor.

4. Curtea de Apel Sud prin demersul înaintat la 10 iulie 2025 a solicitat Curții Supreme de Justiției strămutarea cauzei de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Serghei Gubenco împotriva Curții de Apel Sud, terții Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Finanțelor privind obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

5. În motivarea demersului Curtea de Apel Sud a menționat că pretențiile acțiunii depuse sunt îndreptate împotriva Curții de Apel Sud și o eventuală examinare a cauzei de către judecătorii angajați ai Curții de Apel Sud ar trezi în percepția oricărui observator independent senzația nepărtinirii acestor judecători, făcând incident temeiul de drept prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.

6. Astfel, pentru a evita orice dubiu privind imparțialitatea instanței la examinarea apelurilor declarate în prezenta cauză, se impune necesitatea strămutării cauzei spre o altă instanță egală în grad.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

7. Art. 189, alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

8. Art. 191, alin. (4) din Codul administrativ stipulează că:

„Curțile de apel soluționează și cererile de apel împotriva hotărârilor și recursurile împotriva încheierilor emise de judecătoria.”

9. Art. 192, alin. (1) din Codul administrativ relevă că:

„Pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ la curțile de apel se instituie complete de judecători.”

10. Art. 193, alin. (2) din Codul administrativ reglementează că:

„Curțile de apel, atât ca instanță de fond, cât și ca instanță de apel sau recurs, soluționează acțiunile în contencios administrativ în complete formate din 3 judecători.”

11. Art. 195 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.”

12. Art. 197 din Codul administrative statuează că:

„Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege.”

13. Art. 198, alin. (3) din Codul administrative prevede că:

„Instanța ierarhic superioară decide, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, strămutarea acțiunii în contencios administrativ la o altă instanță de judecată dacă instanța competentă nu poate adopta o hotărâre:

a) când, din motivul recuzării sau abținerii unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor devine imposibilă;

b) când, din cauza unor circumstanțe excepționale, nu poate funcționa o perioadă îndelungată.”

14. Art. 43, alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„Instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează, că prevederile art. 198, alin. (3) din Codul administrativ stabilesc competența

Curții Supreme de Justiție de a examina chestiunea cu privire la strămutarea acțiunii în contencios administrativ la o altă instanță de apel.

16. Totodată, prevederile aceluiași articol stabilește că strămutarea acțiunii în contencios administrativ la o altă instanță de judecată poate fi admisă în temeuri strict determinate bazată pe argumente plauzibile, și după caz, probe ce confirmă temeinicia strămutării. În lipsa identificării vreunui temei, care ar permite constatarea acestui fapt, strămutarea ar reprezenta un dezechilibru major în exercitarea drepturilor procesuale ale părților.

17. Cursa de Apel Sud, în temeiul art. 43, alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă, consideră posibilă strămutarea cauzei la o altă instanță de același grad, motivând existența bănuielii că nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Sud, ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces, or, Curtea de Apel Sud are calitate de pârât/apelant în prezenta acțiune.

18. Temeiul de strămutare reglementat de art.43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, dezvoltă un mecanism procesul destinat înlăturării unei incompatibilități colective a judecătorilor, datorită unor circumstanțe ce ar putea pune în discuție imparțialitatea lor. Strămutarea cauzei oferă un remediu atunci când imparțialitatea ar fi afectată la nivel instituțional de factori ce nu se referă doar la persoana unui singur judecător. Această formă de incompatibilitate este suficient să fie demonstrată prin existența unor bănuieli rezonabile, ce reies din circumstanțe obiective.

19. Analizând temeinicia argumentelor invocate în susținerea strămutării cauzei de contencios administrativ, se constată că acestea se bazează, în esență, pe existența unui dubiu privind imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel Sud, având în vedere că judecătorii care urmează să examineze cauza în ordine de apel, sunt angajați și salarizați de către Curtea de Apel Sud, care figurează în calitate de pârât/apelant în proces. Acest fapt ar putea ridica îngrijorări în rândul părților cu privire la nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Sud în soluționarea litigiului, ceea ce ar putea afecta obiectivitatea acestora.

20. În circumstanțele expuse, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată, că la caz există temeuri de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad, pentru judecarea apelurilor depuse de Serghei Gubenco, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Sud și Ministerul Finanțelor, or, nepărtinirea judecătorilor Curții de Apel Sud ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei și anume de faptul că una din pretenții fiind obligarea Curții de Apel Sud la emiterea actului administrativ privind achitarea penalității de întârziere din suma neachitată din salariu, care urmează a fi achitată din bugetul Curții de Apel Sud, prin ce ar putea fi afectate eventualele drepturi salariale ale judecătorilor care urmează să examineze prezentul litigiu.

21. Instanța de judecată evidențiază că asemenea circumstanțe sunt obiective și se încadrează în situațiile prevăzute de art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile ce ar putea pune sub semnul întrebării imparțialitatea și obiectivitatea judecătorilor în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

22. Concomitent este de remarcat că normele procesuale instituie mecanisme de garantare a respectării principiului imparțialității instanței investite cu judecarea cauzei, iar, în speță, strămutarea cauzei va contribui la asigurarea respectării nepărtinirii instanței de judecată investite cu judecarea cauzei în ordine de apel.

23. De altfel, prin strămutare, adică prin aplicarea acestui incident procedural, se urmărește garantarea imparțialității judecătorilor și înlăturarea oricărei ingerințe sau influențe asupra activității de înfăptuire a justiției.

24. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului la acest subiect, se cere ca instanța investită cu soluționarea unei cauze să fie imparțială, ceea ce prezumă în mod normal absența prejudecății. Cu titlu de principiu, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a amintit cu referire la cauza Padovani c. Italiei (26 februarie 1993, par. 27), că este fundamental ca într-o societate democratică, tribunalele să inspire încredere justițiabililor, art. 6§1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, impunând ca fiecare instanță să fie imparțială. Imparțialitatea poate fi apreciată sub diverse aspecte, distingându-se un demers subiectiv, ce tinde a determina ceea ce judecătorul gândește în forul său interior într-o cauză anume și un demers obiectiv, cu scopul de a cerceta dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa (Piersack c. Belgiei).

25. Astfel, completul de judecată reține că prevederile legale menționate anterior sunt clare în ceea ce privește cazurile în care poate fi dispusă strămutarea unei cauze la o altă instanță de același grad. Totuși, în speță, au fost identificate circumstanțe care, în baza argumentelor invocate, să justifice strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Sud la o altă instanță de același grad.

26. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite demersul Curții de Apel Sud privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Sud la o altă instanță de judecată egală în grad.

27. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 195 și art. 230 din Codul administrativ, art. 43, alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite demersul Curții de Apel Sud privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Sud la o altă instanță de judecată egală în grad.

Cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunile depuse de către Serghei Gubenco împotriva Curții de Apel Sud, terții Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Finanțelor privind obligarea pârâtului la emiterea actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată, se strămută spre examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Centru.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă